

DIE XIX. OCTOBRES.
S. Petri de Alcantara,
Confessoris. Duplex.
Omnia de Comm. Conf.
non Pont. [97] præter se-
quentia. (m. t. v.)

Añā. Similábo eum viro
sapiénti, qui ædificávit do-
mum suam supra petram.
℣. Amávit eum.

Oratio.

DEus, qui beátum Pe-
trum Confessórem
tuum admirábilis pœni-
téntiæ, et altíssimæ con-
templatiónis múnere illu-
stráre dignátus es : da
nobis quæsumus ; ut ejus
suffragántibus méritis
carne mortificáti, facilius
cœlestia capiámus. Per
Dóminum.

**In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio ib.

DEtrus Alcántaræ in
Hispânia nobili-
bus paréntibus na-
tus, a téneris annis futúre
sanctitátis indicia præ-
buit. Décimo sexto ætátis
anno órđinem Minórum
ingréssus, se ómnium vir-
tútum exéplar exhibuit.
Tum munus concionatóris
ex obediéntia exércens,
innúmeros a vítiis ad ve-
ram pœniténtiam tradú-

xit. Primævum sancti
Francisci institútum ex-
actíssime reparáre cúpiens,
ope divína fretus, et apo-
stólica munítus auctori-
táte, angustíssimum et
paupérrimum cœnóbium
juxta Pedrósum fundávit :
quod vitæ genus aspérrí-
mum, ibi feliciter cœptum,
per divérsas Hispániæ
provincias, usque ad In-
dias mirífice propagátum
fuit. Sanctæ Terésia, cu-
jus probáverat spíritum,
in promovénda Carmeli-
tárum reformatiõe adjú-
tor fuit. Ipsa autem a Deo
edócta, quod Petri nómi-
ne nihil quisquam péteret,
quin prótinus exaudirétur,
ejus précibus se com-
mendáre, et ipsum adhuc
vivéntem Sanctum appel-
láre consuévit.

℞. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit
eum ab inimicis, et a se-
ductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem
ætérrnam. **℣.** Justum de-
dúxit Dóminus per vias
rectas, et osténdit illi re-
gnum Dei. — Et dedit
illi.

Lectio v.

PRincipum obséquia,
qui ipsum velut orá-
culum consulébant, sum-

ma humilitáte declínans,
Cárolō quinto imperatóri
a confessiõibus esse re-
cusávit. Paupertátis rigi-
díssimus custos, una túni-
ca, qua nulla detérior es-
set, conténtus erat. Puri-
tátem ita cóluit, ut a fratre
in extrémō morbo sibi in-
serviénte, nec léviter qui-
dem tangi passus sit. Cor-
pus suum perpétuis vigi-
liis, jejúniis, flagéllis, frí-
gore, nuditáte, atque omni
génere asperitátum in ser-
vitútem redégit, cum quo
pactum inerat, ne ullam
in hoc sæculo ei réquiem
præbéret. Cáritas Dei et
próximī in ejus corde dif-
fúsa tantum quandóque
excitábat incéndium, ut e
cellæ angústiis in apértum
campum prosilíre, aerís-
que refrigeriõ concéptum
ardórem temperáre cogere-
rétur.

℞. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum :
stolam glóriæ induit eum,
* Et ad portas paradísi
coronávit eum. **℣.** Induit
eum Dóminus lorícam fi-
dei, et ornávit eum. — Et
ad portas.

Lectio vj.

GRátia contemplati-
onis admirábilis in eo
fuit, qua cum assídue spí-

ritus reficerétur, interdum
accidit, ut ab omni cibo et
potu plúribus diébus absti-
núerit. In áera frequénte
sublátus, miro fulgóre co-
ruscáre visus est. Rápidos
flúvios sicco pede trajécit.
Fratres in extrémā penú-
ria, cœlitus deláta alimó-
nia cibávit. Báculus ab
ipso terræ defíxus, mox in
virídem ficúlneam excré-
vit. Cum noctu iter ágeret
densa nive cadénte, díru-
tam domum sine tecto in-
gréssus est, eique nix in
aere péndula pro tecto
fuit, ne illíus cópia suffo-
carétur. Dono prophetiæ,
ac discretiõnis spírituum
imbútum fuisse, sancta
Terésia testátur. Dénique
annum agens sexagési-
mum tértium, hora qua
prædixerat, migrávit ad
Dóminum, mirábilis visiõ-
ne, Sanctorúmque præ-
séntia confortátus. Quem
eódem mométo in cœlum
ferri beáta Terésia procul
distans vidit ; cui póstea
appárens dixit : O felix
pœniténtia, quæ tantam
mihi proméruit glóriam.
Post mortem vero plúri-
mis miráculis cláruit, et a
Cleméte nono Sanctórum
número ascriptus est.

℞. Iste homo. [105]

In iij. Nocturno, Homilia.
Pusillum gregem, de Com-
muni ij. loco. [115]
Vesperæ a Capit. de seq.

DIE XX. OCTOBRIS.

S. Joannis Cantii
Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf.
non Pont. [97] præter seq.

IN I. VESPERIS.

Capitulum. Eccli. xxxj.

Eátus vir, qui in-
vénus est sine
mácula : et qui
post aurum non ábiit, nec
sperávit in pecúnia et
thesáuris. Quis est hic, et
laudábimus eum? fecit
enim mirábilia in vita sua.

Hymnus.

Gentis Polónæ glória,
Cleríque splendor nó-
bilis,

Decus Lycæi, et pátriæ
Pater, Joánes ínclýte.

Legem supérni Núminis
Doces magíster, et facis.
Nil scire prodest : sédulo
Legem nitámur éxsequi.

Apostolórum límina
Pedes viátor vísitás;
Ad pátriám, ad quam tén-
dimus,

Gressus viámque dírige.
Urbem petis Jerúsalem;
Signáta sacro sáanguine
Christi colis vestigia,
Rigásque fuis flétibus.

Acérba Christi vúlnera
Hæréte nostris córdibus,
Ut cogitémus cónsequi
Redemptiónis prétium.
Te prona mundi máchi-
na

Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánti-
cum. Amen.

℣. Amávit eum.

Ad Magnificat, Añá. Si-
milábo eum viro sapién-
ti, qui ædificávit domum
suam supra petram.

Oratio.

DA quæsumus omni-
potens Deus : ut san-
cti Joánnis Confessóris
exémpló in sciéntia San-
ctórum proficiétes, atque
álliis misericórdiam exhi-
béntes, ejus méritis indul-
géntiam apud te conse-
quámur. Per Dóminum.

Commém. præced. Añá.

Hic vir despiciens mun-
dum et terréna, triúm-
phans, divítias cælo cón-
didit ore, manu.

℣. Justum dedúxit.

AD MATUTINUM.

Invit. Regem Confessó-
rum Dóminum, * Veníte
adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Corpus domas jejúniis,
Cædis cruénto vér-
bere,

Ut castra pœniténtium
Miles sequáris innocens.
Sequámur et nos sédulo
Gressus Paréntis óptimi,
Sequámur, ut licéntiam
Carnis refrénet spíritus.
Rigénte bruma próvidum
Præbes amíctum páuperi,
Sitim famémque egén-
tium

Esca potúque súblevas.

O qui negásti némini
Opem rogánti, pátrium
Regnum tuére, póstulant
Cives Polóni, et éxteri.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibique sancte Spíritus :
Preces Joánnis impétrent
Beáta nobis gáudia.

Amen.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio ii.

K

oánes in óppido
Kenty Cracoviéns-
sis diœcésis, a quo
Cántii cognómen duxit,
Stanisláo et Anna piis et
honéstis paréntibus natus,
morum suavitate, inno-
céntia, gravitate ab ipsa
infántia spem fecit máxi-
mæ virtútis. In Universi-
tate Cracoviénsi philosó-
phiæ ac theológiæ primum
auditor, tum per omnes
academiæ gradus ascen-
dendo professor ac doctor,

sacra, quam annis multis
trádidit, doctrína mentes
audiéntium non illustrá-
bat modo, sed et ad om-
nem pietátem inflammá-
bat, simul docens scélicet,
et fáciens. Sacerdos factus,
nihil de litterárum stúdio
remittens, stúdió auxilii
christiánæ perfectiónis.
Utque passim offéndi
Deum máxime dolébat, sic
eum sibi et pópulo placáre
obláto quotidie, non sine
multis lácrymis, incruénto
Sacrificio satagébat. Ilku-
siénssem paróchiam annis
áliquot egrégie admini-
strávit : sed animárum pe-
rículo commótos póstea
dimisit, ac postulánte aca-
demia ad prístinum do-
céndi officium rédiit.

℣. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit
eum ab inimicis, et a se-
ductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem
ætétnam. ℣. Justum de-
dúxit Dóminus per vias
rectas, et osténdit illi re-
gnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

Quidquid témporis ab
stúdio supérrat, partim
salúti proximórum,
sacris præsertim conció-
nibus, curándæ, partim
oratióni dabat, in qua cœ-

léstibus quandóque visi-
nibus et collóquiis digná-
tus fertur. Christi vero
passióne sic afficiebátur,
ut in ea contemplánda to-
tas intérdum noctes dúce-
ret insómnes, ejúsque cau-
sa mélius recoléndæ Hie-
rosólymam peregrinátus
sit : ubi et martyrii desi-
derio flagrans, Turcis ipsis
Christum crucifixum præ-
dicáre non dubitávit. Qua-
ter étiam ad Apostolorum
límina pedes, atque viária
onústus sarcina Romam
venit, tum ut sedem apo-
stólicam, cui máxime ad-
dictus fuit, honoráret :

tum ut sui (sic enim aié-
bat) purgatórii pœnas ex-
pósita illic quotidie pecca-
tórum vénia redímeret.
Quo in itinere a latrónibus
olim spoliátus, et num
quid habéret prætérea in-
terrogátus, cum negásset,
áureos deinde áliquot suo
insútos pállio recordátus,
fugiéntibus hos étiam cla-
mans óbtulit latrónibus :
qui viri sancti candórem
simul, et largitátem admi-
ráti, étiam ablátos ultro
reddidére. Aliénæ famæ
ne quis detráheret, descri-
ptis beáti Augustíni exem-
plo in pariete versículis,
se, atque álios perpétuo

vóluit admónitos. Faméli-
cos de suo étiam obsónio
satiábat. Nudos autem non
emptis modo, sed detráctis
quoque sibi véstibus, et
cálceis operiébat, demisso
ipse intérim usque ad ter-
ram pállio, ne domum nú-
dipes redire viderétur.

✠. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum : sto-
lam glóriæ induit eum,
* Et ad portas paradísi
coronávit eum. ✠. Induit
eum Dóminus lorícam fí-
dei, et ornávit eum. — Et
ad portas.

Lectia vij.

BRevis illi somnus, at-
que humi, vestis, quæ
nuditátem, cibus, qui mor-
tem dumtaxat arcéret, vir-
ginálem pudicitiam, velut
lilium inter spinas, áspero
cilicio, flagéllis, atque je-
juniis custodivit. Quin et
per annos ante óbitum tri-
gínta circiter et quinque
ab esu cárnium perpétuo
abstinuit. Tandem diérum
juxta, ac meritórum ple-
nus, quum vicinæ, quam
præsénsit, morti se diu
diligentérque præparás-
set, ne qua re ámplius te-
nerétur, si quid domi su-
pérrerat, id omníno pau-
péribus distríbuit. Tum
Ecclésiæ sacraméntis rite

munítus, dissólvi jam cú-
piens, et esse cum Christo,
prídíe Nativitátis ejus in
cœlum evolávit miraculis
ante, et post mortem clar-
us. Mórto usad próxíam
academíæ ecclésiám sanctæ
Annæ delátus est, ibí-
que honorífice sepúltus.
Auctáque in dies pópuli
veneratióne ac frequéntia
inter primários Polóniæ
ac Lithuániæ patrónos re-
ligiosíssime cólitur. Novís-
que corúscans miraculis
a Cleménte decimotértio
Pontífice máximo, décimo
séptimo Kaléndas Augú-
sti, anno millésimo septin-
gentésimo sexagésimo sé-
ptimo, solémni ritu San-
ctórum fastis ascriptus
est.

✠. Iste homo. [105]

In ij. Nocturno, Homil.
Sancti Evangelii. de Com-
muni. [108]

Hymn. ad Laudes. Gen-
tis Polónæ. ut in j. Vesp.
vel Te deprecánte. si non
habeat ij. Vesperas inte-
gras.

IN II. VESPERIS.

Hymnus.

TE deprecánte, córpo-
rum
Lues recédit, improbi
Morbi fugántur, prístina
Rédeunt salútis múnera.

Phthisi, febríque, et úl-
cere
Diram redáctos ad ne-
cem,
Sacrátas morti víctimas
Ejus rapis e fáucibus.
Te deprecánte, tímido
Merces abáctæ flúmine,
Tractæ Dei poténtia
Sursum fluunt retrógra-
dæ.

Cum tanta possis, sédibus
Cœli locátus, póscimus :
Respónde votis súpli-
cum,

Et invocátus súbyeni.

O una semper Trínitas,
O trina semper Unitas :
Da, supplicánte Cántio,
Æténa nobis præmia.

Amen.

✠. Justum dedúxit.

Añã. Hic vir despíciens
mundum et terréna, triúm-
phans, divítias cœlo cón-
didit ore, manu.

Commem. sequentis, etc.

DIE XXI. OCTOBRIS.

S. Hilarionis

Abbatis.

Añã. Similábo eum viro
sapiénti, qui ædificávit
domum suam supra pe-
tram. ✠. Amavit eum.

Oratio.

INtercésio nos, quæsu-
mus Dómine, beáti
Hilariónis Abbátis com-

méndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. SS. Ursulæ et sociarum. In Vesperis et Laudibus.

Añã. Prudéntes Virgines aptáte vestras lámpades : ecce sponsus venit, exite óbviã ei.

℞. Adducéntur Regi Virgines post eam. ℞. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Virginum et Mártýrum tuárum Ursulæ et sociárum ejus palmas incessábili devotiõne venerári : ut quas dignamente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiiis. Per Dóminum.

Lectio iij.

ilarion, ortus Tabáthæ in Palæstina ex paréntibus infidélibus, Alexandríam missus studiõrum causa, ibi morum et ingénii laude flóruit : ac Jesu Christi suscepta religiõne, in fide et caritate mirabíliter profécit. Frequens enim erat in ecclésia, assíduus in jejúnio et oratiõne : omnes

voluptátum illécebras, et terrenárum rerum cupiditátes contemnébat. Cum autem Antónii nomen in Ægypto celebérrimum esset, ejus vidéndi stúdio in solitúdinem conténdit : apud quem duóbus menses omnem ejus vitæ ratiõnem didicit. Domum revérsus, mórtuis paréntibus, facultátes suas pauperibus dilargítus est : necdum quintum decimum annum egressus, rediit in solitúdinem : ubi exstrúcta exígua casa, quæ vix ipsum cåperet, humi cubábat. Nec vero saccum, quo semel amictus est, umquam aut lavit, aut mutávit, cum supervacáneum esse diceret, mundítias in cilício quærere.

Lectio vij.

In sanctárum litterárum lectiõne et meditatiõne multus erat. Paucas ficus et succum herbárum ad victum adhibébat ; nec illis ante solis occásum vescebátur. Continéntia et humilitáte fuit incredíbili. Quibus, aliisque virtútibus várias horribílesque tentatiõnes diabóli superávit, et innumerábiles dæmones in multis

orbis terræ pártibus ex hóminum corpóribus ejectionis. Qui octogésimum annum agens, multis ædificátiis monastériis, et claris miraculis, in morbum incidit : cujus vi cum extrémo pene spíritu conflictarétur, dicebat : Egrédere, quid times? egrédere ánima mea, quid dúbitas? septuaginta prope annis servísti Christo, et mortem times? Quibus in verbis spíritum exhalávit. **Te Deum. 19.**

In Laud. Añã. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

℞. Justum dedúxit.

Commem. SS. Ursulæ etc. ut supra. 532.

DIE XXV. OCTOBRIS.

SS. Chrysanthi et Dariæ Martyrum.

In Vesp. Añã. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. ℞. Lætámini.

Oratio.

Beatórum Mártýrum tuórum Dómine Chrysanthi et Dariæ, quæsu-

mus, adsit nobis oratio : ut quos venerámur obséquio, eórum pium júgiter experiámur auxiliúm. Per Dóminum.

Lectio ij.

aríanthus et Daría cónjuges, nobili genere nati, fide étiam clarióres, quam Daría, maríti ópera, cum baptismo suscepérat; Romæ innumerábilem hóminum multitudinem, hæc mulierum, ille virórum, ad Christum convertérunt. Quare Celerinus præfectus comprehénsos tradidit Cláudio tribúno : qui jussit a militibus Chrysanthum vinctum cruciátibus torquéri; sed víncula ómnia resoluta sunt : mox cómpedes, in quos cónjectus fuerat confrácti.

Lectio iij.

Deinde bovis cório inclusum, in ardentissimo sole constituunt : tum pedibus ac máribus caténa constrictis, in obscurum cárcerem detrudunt : ubi solútis caténis, claríssima lux locum illustrávit. Daría vero in lupánar compúlsa, leónis tutela, dum in oratiõne defixa est, a contumélia divínus defénsa est. Dénique in are-

nariam, quæ est via Salariæ, uterque ductus, effossa terra, lapidibus obruti, parrem martyrii coronam adepti sunt.

Te Deum. 19.

In Laud. Añã. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt : nolite timere : multis passeribus meliores estis vos.

✠. Exsultabunt.

DIE XXVI. OCTOBRIS.

S. Evaristi

Papæ et Martyris.

In Vesp. Añã. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit : fundatus enim erat supra firmam petram.

✠. Glória et honore.

Oratio.

Infirmiãtẽm nostram respice omnipotens Deus : et quia pondus propriæ actionis gravat, beati Evaristi Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dõminum.

Lectio iij.

Svaristus Græcus ex Judæo patre, Trajano imperatore pontificatum gessit. Qui Ecclesiarum titulos urbis

Romæ Presbyteris divisit : et ordinavit, ut septem Diaconi Episcopum custodirent, dum evangelicæ prædicationis officio fungeretur. Idem constituit ex traditione apostolica, ut matrimonium publice celebretur, et sacerdotis benedictio adhibeatur. Præfuit Ecclesiæ annos novem, menses tres : Presbyteris decem et septem, Diaconis duobus, Episcopis quindecim, quater mense Decembri ordinatis. Martyrio coronatus, prope sepulcrum principis Apostolorum in Vaticano sepultus est septimo Kalendas Novembris.

Te Deum laudamus. 19.

In Laud. Añã. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

✠. Justus ut palma.

DIE XXVII. OCTOBRIS.

**In Vigilia SS. Apostolorum
Simonis et Judæ.**

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio j.

Cap. xv.

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Ego sum vitis vera : et Pater meus agricola est. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. lxxx. in Joann.

Ste locus evangelicus, fratres, ubi se dicit Dominus vitem, et discipulos suos palmites, secundum hoc dicit, quod est caput Ecclesiæ, nosque membra ejus, mediator Dei, et hominum homo Christus Jesus. Unus quippe naturæ sunt vitis, et palmites. Propter quod cum esset Deus, cujus naturæ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humana natura, cujus et nos homines palmites esse possemus.

✠. de Feria occurrente.

Lectio ij.

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut adderet, vera, hoc ad eam vitem retulit, unde ista similitudo translata est? Sic enim dicitur vitis per similitudinem, non per proprietatem: quemadmodum dicitur ovis, agnus, leo, petra, lapis angularis, et cetera hujusmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducuntur istæ similitudines, non proprietates. Sed cum dicit, Ego sum vitis vera : ab illa se utique discernit, cui dici-

tur : Quomodo conversas in amaritudinem vitis aliena? Nam quo pacto est vitis vera, quæ expectata est ut faceret uvam, fecit autem spinas?

Lectio iij.

EGO sum, inquit, vitis vera : et Pater meus agricola est. Numquid unum sunt agricola et vitis? Secundum hoc ergo vitis Christus, secundum quod ait : Pater major me est. Secundum autem id, quod ait : Ego, et Pater unum sumus; et ipse agricola est : nec talis, quales sunt, qui extrinsecus operando exhibent ministerium : sed talis, ut det etiam intrinsecus incrementum. Nam neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat : sed, qui incrementum dat, Deus. Sed utique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum : unde ipse, et Pater unum sunt : et, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

**In Laudibus dicuntur
Preces feriales flexis genibus. 65.**

Oratio.

Concède quæsumus omnipotens Deus : ut sicut Apostolorum tuó-

rum Simónis et Judæ gloriósa natalítia prævenimus, sic ad tua beneficia promerénda majestátem tuam pro nobis ipsi præveniant. Per Dóminum nostrum.

DIE XXVIII. OCTOBRIS.
SS. Simonis et Judæ
Apostolorum.
Duplex ij. classis.

Omnia de Communi
Apostolorum [2] præter
sequentia.

Oratio.

DEus, qui nos per beátos
Apóstolos tuos Simó-
nem et Judam ad agnitio-

nem tui nóminis venire
tribuísti: da nobis eórum
glóriam sempitérnám et
proficiéndo celebráre, et
celebrándo proficere. Per
Dóminum nostrum Jesum
Christum.

In I. Nocturno.

Incipit Epístola cathólica
beáti Judæ Apóstoli.

Lectio j.

Judas Jesu Christi
servus, frater au-
tem Jacóbi, his, qui
sunt in Deo Patre diléctis,
et Christo Jesu conservá-
tis, et vocátis. Misericór-
dia vobis, et pax, et carí-
tas adimpleátur. Caríssimi,
omnem sollicitúdinem
fáciens scribéndi vobis de
commúni vestra salúte,
necesse hábui scribere vo-
bis: déprecans supercer-
tári semel tráditæ sanctis
fidei. Subintroiérunt enim
quidam hómines (qui olim
præscrípti sunt in hoc ju-
dícium) ímpii, Dei nostri
grátiam tranferéntes in
luxúriam, et solum Domi-
natórem, et Dóminum no-
strum Jesum Christum
negántes.

✠. Ecce ego mitto vos
sicut oves in médio lupó-
rum, dicit Dñs: * Estóte
ergo prudéntes sicut ser-

péntes, et simplices sicut
colúmbæ. ✠. Dum lucem
habétis, crédite in lucem,
ut filii lucis sitis. — Estó-
te ergo.

Lectio ij.

Commonére autem vos
volo, sciéntes semel
ómnia quóniam Jesus pó-
pulum de terra Ægypti
salvans, secúndo eos, qui
non credidérunt, pérdidit:
ángelos vero, qui non ser-
vavérunt suum principá-
tum, sed dereliquérunt
suum domicílium, in judi-
cium magni diéi, vínculis
ætéris sub caligine reser-
vávit. Sicut Sódoma, et
Gomórrha, et finítimæ ci-
vitátes símili modo exfor-
nicátæ, et abeúntes post
carnem álteram, factæ
sunt exéplum, ignis
ætéris pœnam sustinén-
tes. Similiter et hi carnem
quidem máculant, domi-
natióne autem spérunt,
majestátem autem blas-
phémant.

✠. Tóllite jugum meum
super vos, dicit Dóminus,
et díscite a me, quia mitis
sum, et húmilis corde:
* Jugum enim meum
suáve est, et onus meum
leve. ✠. Et inveniétis ré-
quiem animábus vestris.
— Jugum.

Lectio iij.

CUM Michael Archán-
gelus cum diabolo
dísputans altercarétur de
Móysi corpore, non est
ausus júdicium inférre
blasphémia: sed dixit:
Imperet tibi Dóminus. Hi
autem quacúmque qui-
dem ignórant, blasphé-
mant: quacúmque autem
naturáliter, tamquam mu-
ta animália, norunt, in his
corrumpúntur. Væ illis,
quia in via Cain abiérunt,
et errore Bálaam mercéde
effúsi sunt, et in contra-
dictiône Core periérunt:
Hi sunt in épulis suis má-
culæ, convivántes sine ti-
móre, semetipsos pascén-
tes, nubes sine aqua, quæ
a ventis circumferúntur,
árbores autumnáles, in-
fructuósæ, bis mórtuæ
eradicátæ, fluctus feri ma-
ris, despumántes suas con-
fusiónes, sídera errántia:
quibus procélla tenebrá-
rum serváta est in ætér-
num.

✠. Dum stetéritis. [10]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Simon Chananæus,
qui et Zelótes; et
Thaddæus, qui et
Judas Jacóbi appellátur in
Evangélio, unius ex ca-

thólicis Epístolis scriptor, hic Mesopotámiam, ille Ægyptum evangélica prædicatióne peragravit. Póstea in Pérsidem conveniéntes, cum innumerábiles filios Jesu Christo peperissent, fidémque in vastíssimis illis regiõibus et efferátis géntibus disseminássent; doctrína et miráculis, ac dénique glorióso martyrio, simul sanctíssimum Jesu Christi nomen illustrárunť.

℞. Vidi conjúctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : *Isti sunt viri sancti facti amici Dei. ℞. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. — Isti sunt viri.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Homilia xxx. in Evang. post medium.

Lectio ii.

Scriptum est : Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornáménta enim cœlorum sunt virtútes prædicántium. Quæ videlicet ornáménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sa-

piéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúndem Spíritum, álii fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discretio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívicens síngulis prout vult.

℞. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte : quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℞. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Lectio iij.

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornáménta cœlorum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos, videlicet sanctos Apóstolos, ut tota

simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénťe de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et spíritu oris ejus omnis virtuseórum. Cœlorum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraire non præsumerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidáset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclesiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus : et post advéntum illíus, cuius fortitúdinis facti sint, conspicimus.

℞. Isti sunt. [13]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio iij. Cap. xv. c

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Si mundus vos odit : scitóte quia me priórem vobis ódio hábit. Et reliqua.

Homilia sancti Augustíni Episcopi.

Tract. lxxxvij. in Joann.

IN lectiõne evangélica, quæ hanc antecédit, díxerat

Dóminus : Non vos me elegístis : sed ego elégi

vos, et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis : et fructus vester máneat : ut quodcúmque petiérítis Patrem in nómine meo, det vobis. Hic autem dicit : Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Ac per hoc intelligere debémus, hunc esse fructum nostrum, de quo ait : Ego vos elégi, ut eátis, et fructum afferátis : et fructus vester máneat : et quod adjúnxit, Ut quodcúmque petiérítis Patrem in nómine meo, det vobis. Tunc útique dabit nobis, si diligámus ínvicem, cum et hoc ipsum ipse déderit nobis, qui nos elégit non habéntes fructum, quia non eum nos elegerámus, et pósuit nos ut fructum afferámus, hoc est, ínvicem diligámus.

℞. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclesiám ságuine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amici Dei facti sunt. ℞. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Lectio iij.

Caritas ergo est fructus noster, quam defínit Apóstolus de corde puro,

et consciëntia bona, et fide non ficta. Hac diligimus invicem, hac diligimus Deum: neque enim vera dilectione diligeremus invicem, nisi diligentes Deum. Diligit enim unusquisque proximum suum, tamquam seipsum, si diligit Deum: nam si non diligit Deum, non diligit seipsum. In his enim duobus præceptis caritatis, tota lex pendet, et Prophætæ. Hic est fructus noster. De fructu itaque nobis mandans, Hæc mando, inquit, vobis, ut diligatis invicem. Unde et Apostolus Paulus, cum contra opera carnis commendare fructum spiritus vellet, a capite hoc posuit: Fructus, inquit, spiritus caritatis est: ac deinde cetera, tamquam ex isto capite exorta, et religata contexit, quæ sunt, gaudium, pax, longanimitas, benignitas, bonitas, fides, mansuetudo, continentia castitas.

℞. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. ℞. Sancti per

fidem vicérunt regna, operati sunt justitiam. — Quorum doctrina. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Quis autem bene gaudet, qui bonum non diligit unde gaudet? Quis pacem veram, nisi cum illo potest habere, quem veraciter diligit? Quis est longanimis in bono opere perseveranter manendo, nisi ferveat diligendo? Quis est benignus, nisi diligit, cui opitulatur? Quis bonus, nisi diligendo efficiatur? Quis salubriter fidelis, nisi ea fide, quæ per dilectionem operatur? Quis utiliter mansuetus, cui non dilectio moderetur? Quis ab eo continet unde turpatur, nisi diligit unde honestatur? Merito itaque magister bonus dilectionem sic sæpe commendat, tamquam sola præcipienda sit, sine qua non possunt prodesse cetera bona, et quæ non potest haberi sine ceteris bonis, quibus homo efficitur bonus.

Te Deum laudamus. 19.

DIE XXXI. OCTOBRIS.

In Vigilia

Omnium Sanctorum.

Homilia. Advérte ómnia. de Communi plurimorum Martyrum ij. loco [67] cum ℞. de Feria occurrente.

In Laudibus dicuntur Preces feriales flexis genibus, ut in Psalterio. 65.

Oratio.

Domine Deus noster, multiplica super nos gratiam tuam: et quorum prævenimus gloriosa solémnia, tribue subsequi in sancta professione lætiam. Per Dóminum.

Vesperæ de Festo.

Festa Nobembris.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunct.

